

Giacomo Scotti

VOLIM TE KAO USTA POLJUPCE

(pjesme izabrala Ana Horvat)

Nevenka Macolić EVO TI ŠIPAK

Giacomo Scotti / VOLIM TE KAO USTA POLJUPCE

HRVATSKA LJUBAVNA LIRIKA u izboru Ane Horvat

nakladnik
VERGL

za nakladnika
Zvonko Novosel

urednica
Ana Horvat

2011.

Giacomo Scotti

VOLIM TE KAO USTA POLJUPCE

(pjesme izabrala Ana Horvat)

Nevenka Macolić EVO TI ŠIPAK

A Horvat
Poetry

KAD ČOVJEK LJUBI

Kad čovjek ljubi,
on je kao treptava ptica, nestrpljiva
da poleti u nebo kao strijela.
On je zvučan kristal i duga.
On je rascvjetano breskovo stablo na vjetru.
Kad čovjek ljubi,
on je zemlja što bubri,
sjeme što je probada,
stapka što hitro raste noseći
grumen zlata u svome cvijetu.
Kad čovjek ljubi,
susreće sebe u njoj,
njenim se licem odijeva,
njezinim se očima gleda,
uzdiše njezinim dahom.
Kad čovjek ljubi,
on je svoj vlastiti budući sin.

OVO VIŠE NIJE VRIJEME ČUDA

Sa svim godinama koje sa sobom носиš
ostaješ moja djevojčica,
oslon i utjeha.
Naše se stope kreću usporedno
prema mjestu gdje drugi
gasit će svjetlo.

Sad uživamo zadnje priče
kopajući u snijegu prošle zime:
još si uvijek moja djevojčica
s nježnim ustima i drhtućim
gričnim grlom.

No ovo više nije vrijeme čuda,
ni ti družica mog života
imaš dob onog doba
kad je sjeme mojeg ljubavnog jecaja
u te zapljusnulo,
u tvojim njedrima raslo.
Neću više činiti čuda,
ti nećeš čuda činiti,
no ostat ćemo čudo ljubavi:
poduprijevši se
silazimo zadnjim
blistavim danima.

ZALJUBLJENA FLAUTA

Bijel bijaše pisak na flauti.
Crvene i vatrene bijahu
Marijine usne.
Njezinim srcem strujahu dašci i mirisi.
Pretvorivši se u glazbu,
flauta je plakala od ljubavi prema njoj.
Crveno flautino srce
treperilo je na usnama
sviračice Marije.
Slušajući se u njoj, flauta je ludjela.

Marijo, da sam flauta,
ne bih plakao.
Između tvojih crvenih usta i mog srca
ne bi bilo ničeg
osim poljubaca.
Preslatka, glazba bi pjevala u očima,
Da sam flauta,
Marijo.

BILO BI DOVOLJNO TAKO MALO

Bila je tamo i čekala.
Spava, pomislih, i prođoh.

Jedinu riječ je čekala,
a ništa ne rekoh.

Kažemo: život, ljubavi!
A bilo bi dovoljno tako malo,
jedna kretnja milovanja,
jedna tiha riječ,
jedan osmijeh života,
jedan čas ljubavi.

(1973)

MOJE VESELO PUTOVANJE U PROPAST

Moje veselo putovanje u propast
završilo se u očima mora.

Bijaše dan vjetrovit, razapet
između tvoje jedre mladosti
i kasnih mojih godina, Srebrenko.

Bijaše veče zvjezdano,
a tvoje ime Zorka.

Vesela i luda, pijana, srdačna,
mekom ponudom prsiju
pozivala si me u ponor.
Još lepršaju krpe moje žudnje
u tvome vjetru.

A svaka je krpa zastava
na kraju moje propasti.

Zorka, Srebrenka, kako vam je ime?

MORENA

6.

Kako li si lijepa! - htio bih ti reći a
gledam

nebo tvog čela nad trepavicom,

trešnje u struku, svježiu vodu

u peharu na stolu:

rumeni plod svibnja obasjava

vodu s izvora

tebi nalik.

I opet gledam u te, zadržan:

voda i trešnje,

tvoja svježina.

ČOVJEK SA SUNCEM

Jedan čovjek sa suncem u kosi
i očima srebrnim blještavoj sablji nalik.

Jedna žena s kosom noći
i očima vatrenim, ustima plamenim i srcem na dlanu.

Ljubili su se i bili otac moj i mati moja.

Tako gazim u suncu noći
sa srebrnim srcem i očima od mora.

TI KOJA ME UČIŠ LJUBAVI

Nježnost mi darivaš, i onu svjetlost
što mi usta obasjava
kad pritvorim oči,
to su tvoja nježna usta.
Ti mi ulijevaš nježnost kad pristižem
k večeri iz pregorka dana,
i dotičeš mi obraz svojim poljupcem.
Ti mi cvijećem krasiš čelo mekanim
prstima što na njemu traže i brišu
barem začas nabore.
Kćeri, osmijehu moj,
ti koja me učiš ljubavi.

USPOMENA

Ovdje si bila
i tužna,
a ponuđena sva
srebrom mjeseca u kosi i mojim tihim
glasom ispunjena.

Uzaludno te čekam.
Samo još stabla vjetrima
izgovaraju uvijek zaboravljeno ime.

VOLIM TE

Volim te nježnom strašću sina
koji se hvata za dojku sišući
mlijeko, krv i ljubav.

Volim te okrutnošću zvijeri što zabada zube
u korijenje i koru stabla
da potkrijepi ugriz i njegovu snagu.

Volim te, volim te
kao more svoje ribe, svoja žala,
kao more što ziba svjetla i ponore
u svojim morskim njedrima.

Volim te kao stablo u kamen ukorijenjeno
što prkosi olujama, kišama i munjama
i čezne za nebom.

Volim te pohlepno kao gladnik
koji grize kruh,
požudno kao žednik
koji uranja glom u potok,
kao cvijet što pruža čašku
poljupcima sunca.

U svojoj te krvi nosim kao loza vino,
munja požar,
kao oči svjetlost,
majka dijete pod srcem.

Hvatam se za te
kako se srušena tvrđava
drži za brod,
kako se vjeran most
drži za obale rijeke,
i koralj i grane koralja
za hrid, i hrid za upornost,
i kako se zvijezde drže za svemir
i oronuo starac za mudrost,
posljednju svoju nadu.

Volim te kao što se
mekana poslušna glina
pruža kiparu da je oblikuje.
Volim te
kao ptica pjesmu
kao usta poljupce.

Stojim u tebi
kao otok u oceanu,
kao vjetar u zraku,
kao noć što tone u tmine.

17

Volim tvoje oči, krajolike beskrajne;
volim tvoja plodna njedra;
volim tvoje sne rasute u svim biljkama;
volim tvoj glas umnožen
u grlima i krilima;
volim te jakom
očajnom ljubavlju.
Moja je ljubav beskrajna
- umrijet ću od nje -
za tebe, pregorki,
nesmiljeni i jedini
moj kratki živote.

(22. 10. 1975.)

VODA IZ TVOJE AMFORE

Pišem da ti kažem:
prozor je bio zatvoren,
otvorih ga pred zalazak.
Voda je zadavala hrđom
Jer nas dugo nije bilo.
Poželjeh vode iz tvoje amfore,
svježije i slatke vode poput one s izvora
koji otkrih u vrelini kolovoza
na Babuna planini u Makedoniji.
Slatke poput vizije mora
prevučena lunom.
Još sam te uvijek žedan
dok se, daleko od tebe,
krećem izbama u kojima te nema
i u kojima je vrijeme isteklo
već od pamtivijeka.
No uskoro ću te doći piti, dušo moja.

IZMEĐU NAS DVOJE

Između odlaska i dolaska
stojiš uvijek ti
mudra od strpljenja i ljubavi:
ti si očekivanje.

Ljubavi moja, želio bih ponoviti...
No, kako riječ okriliti
kad ova riječ počiva
na čelu sina?

Između našeg susreta i zbogom
on je koji rastojanja
sva ispunjava i
život kazuje.

LJUBAV

Ljubav je jedino
moguće ljudsko čudo
i posljednji znak mog postojanja.

Bilješka o pjesniku

Giacomo Scotti,
pjesnik, prozaik, novinar i
prevoditelj, rođen je 1928. u
Savianu (Napoli). U Napulju je
završio Liceum.
Poezija mu je prevedena na
mnoge jezike i uvrštena u
nekoliko antologija.

Bavi se i književnom kritikom.

Sastavio je brojne zbornike i antologije i objavio niz
važnih prijevoda s talijanskog jezika.

Živi i radi u Rijeci.

Objavljena pjesnička djela (na hrvatskome jeziku):

Rimovano more, Kruševac, 1964.,

Obale tišine, Kruševac, 1965.,

Basna beskrajna, Zagreb, 1965.,

Bitna je ljubav, Sarajevo, 1969.,

Živjeti usprkos, Novi Sad, 1974.,

Zastave spasenja/ Bandiere di Salvezza, Rijeka, 1976.,

U čednom oku čovjeka/Nell'umile occhio dell'uomo, Zagreb, 1978.,

Boja naranče/Colore d'arancia, Rijeka, 1981.,

Produžiti život, Banja Luka 1986.,

Bol za Hrvatskom/Soffrendo per la Croazia, Rijeka 1993.,

Opatija, oaza ljubavi (na hrv., talij. i njem. jeziku), Rijeka, 1994.,

Bilješka za biografiju/Appunti per una biografia, Rijeka, 2001.,

Na cesti mojega dana/Sulla strada del giorno, Rijeka, 2003.

Kazalo:

KAD ČOVJEK LJUBI	7
OVO VIŠE NIJE VRIJEME ČUDA	8
ZALJUBLJENA FLAUTA	9
BILO BI DOVOLJNO TAKO MALO	10
MOJE VESELO PUTAOVANJE U PROPAST	11
MORENA (6.)	12
ČOVJEK SA SUNCEM	13
TI KOJA ME UČIŠ LJUBAVI	14
USPOMENA	15
VOLIM TE	16
VODA IZ TVOJE AMFORE	19
IZMEĐU NAS DVOJE	20
LJUBAV	21
Bilješka o pjesniku	23

Giacomo Scotti
VOLIM TE KAO USTA POLJUPCE
(pjesme izabrala Ana Horvat)

www.pjesnici-ane-horvat.net
HRVATSKA LJUBAVNA LIRIKA

nakladnik
VERGL d.o.o.
Zagreb, Trpimirova 7

za nakladnika
Zvonko Novosel

urednica
Ana Horvat

vinjeta
Nevenka Macolić

tehnička podrška i oblikovanje
ArsCentar
www.arscentar.com

e-mail
anahorvat16@gmail.com

copyright ©
Ana Horvat i Ljerka Žingerlin

ISBN 978-953-7725-31-0

A Corvat
P Poetry

